

ratet for Skattevæsenet, som har fastslaaet Tolden. Den er temmelig høj, jeg tror der kræves 1 Øre pr. Pund. Det skal jeg lade være usagt, maaske kommer det ind under ubenævnte Stoffer i Toldloven — det burde det i alt Fald — ved hvilken Position Tolden er sat til 10 pCt. af Værdien. Jeg ved ikke ret, efter hvilken Position Toldvæsenet gaar. Men det maa dog med det samme her fremhæves, at det Melassefoder, som Agerbruget bruger, er ikke Melasse, som den kommer fra Sukkerfabrikkerne, men det er Melasse blandt med forskellige mer eller mindre værdifulde Stoffer, for at bringe Melassen i en saadan Tilstand, at den kan forsendes og benyttes til Kreaturfoder. Hvis altsaa Staten opkræver Told enten efter Værdi eller pr. Pund efter den fulde Vægt af Melassefoderet, er det en aldeles uforholdsmæssig Told, der opkræves deraf. Jeg anbefaler dette Lovforslag til velvillig Fremme. Jeg haaber, det maa lykkes at bringe navnlig Fiskeriet, men ogsaa Landbruget den Støtte, som er indeholdt deri, og jeg skal tilføje, at skal det være nødvendigt for at faa Melassefoder og lignende Foderstoffer fri for Told, vil det være rimeligt eller sandsynligt, at man bliver nødt til at give nogen Erstatning til Sukkerfabrikkerne for det Tab, de ville lide. Men jeg gentager, at Forslaget fra Forslagsstillernes Side kun opfattes som en foreløbig Bestemmelse, indtil vi en Gang se en endelig Toldlov gennemført.

Finansministeren (Hørring): Det lille Lovforslag, som nu foreligger her til Behandling, gaar jo ud paa at foretage en Ændring i den bestaaende Toldlov. Det er naturligvis altid saa sin Sag, naar et saadant Forslag kommer frem i det ene Ting samtidig med, at der i det andet Ting foreligger et Forslag til en Revision af hele vor Toldlovgivning. Det er ikke let i formelle Henseende at se, hvorledes disse Forslag skulle fremmes Side om Side, men jeg skal ikke holde mig stærkt til de formelle Vanskeligheder, som der i den Henseende kunne være. Det forekommer mig givet, at de Spørgsmaal, der rejses paa et saadant særligt Forslag her i dette Ting, medens det store Forslag ligger i det andet Ting, i Virkeligheden maa behandles i det andet Ting sammen med det store Forslag. Dog det kan nok for saa vidt blive klaret. Det, det kommer an paa, er dog mere, om man, naar dette Forslag er kommet frem her i Folketinget, skal tage det op til Behandling. Det har

jeg for saa vidt ikke noget imod. Paa den anden Side kan jeg med Hensyn til de Punkter, som Lovforslaget indbefatter, fatte mig noget kort for de tre Punktets Vedkommende, thi disse tre Punkter ere i Virkeligheden afgjorte ved det Forslag, som nu foreligger i Landstinget. Det gælder for Punkt 1: om Salt til Anvendelse i Fiskeriets Interesse, og for Punkt 3: at Fisk af egen Fangst, der er saltet om Bord i danske Fiskefartøjer, skulle kunne indgaa toldfri. Disse Bestemmelser ville blive ganske overflødige, naar man faar gennemført Toldlovforslaget med den deri fremsatte Toldfrihed for Salt, der ikke er raffineret Kogsalt, thi i saa Fald bortfalder jo hele Spørgsmaalet om at fortolde det Salt, som er anvendt til Saltning af Fisk. Det samme gælder det andet Punkt om Toldfrihed for det Udbytte af egen Fangst, som danske Østersfiskere indbringe fra aaben Sø, thi dette Punkt er optaget i § 3 i Regeringsforslaget saaledes, at der netop er hjemlet Toldadministrationen Ret til at give den Toldfrihed, som her ønskes. Disse 3 Punkter klare sig, som sagt, af sig selv. Derimod er jo Spørgsmaalet om Toldfrihed for Melassefoderet nyt. Det har ikke været fremme ved tidligere Behandlinger af Toldlovforslaget. Nu ønsker man her, at de paagældende Stoffer ikke skulle være toldfri i og for sig, men at Sagen skal ordnes saaledes, at Toldadministrationen har Bemyndigelse til at give Toldfrihed. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at denne Ordning i det hele ikke er heldig. Det er en Selvfølge, at en saadan Toldfrihed ikke kan tilstaas under noget andet Hensyn end det rent reelle Hensyn. Man kan f. Eks. tage *Brugen* som det afgørende. I saa Fald skal altsaa den Brug, der gøres af Saltet være afgørende. Hvis Varerne skulle bruges til Landbrugsdrift, skal der gives Toldfrihed, men saa skal der selvfølgelig ogsaa gives Toldfrihed til alle, som benytte Varen paa den Maade. Det er en Omvej at gaa i Stedet for at fastslaa Toldfrihed efter bestemte Regler. Om det altid kan gøres, er et andet Spørgsmaal. Jeg vil erkende, at i saa Henseende kan der undertiden frembyde sig Vanskeligheder, saa at man bliver tvungen ind paa at benytte denne Bevillingsret, men kunde de undgaaes, skulde man helst gøre det. Hvad angaar Foderstoffer i Almindelighed, tror jeg ikke, det kan gaa an at sætte en Bestemmelse i Toldloven om, at Toldadministrationen skulde give Toldfrihed for Foderstoffer i Almindelighed. I Toldlovforslaget ere Fo-